

Brigadör Sonja Sundén, Stockholm

Publicerad 2015-09-28

Det finns vissa människor som synes ha naturliga förutsättningar för att bli frälsningssoldater. Sonja Sundén var en av dessa. Om det nu var arv eller annat som medverkade till det vet jag inte men hos Sonja fanns denna naturliga fallenhet för kontakt med människor som gjorde att alla i henne fann en vän med intresse för alla. Sonja bar efternamnet Boberg till dess hon gifte sig med frälsningsofficeren Einar Sundén. Hon föddes i Färila men familjen Boberg flyttade ganska snart till Ljusdal och Sonja fick där en god skolutbildning som bland annat gav henne goda språkkunskaper.

Tidigt kom hon i kontakt med Frälsningsarmén och blev medlem av scoutkårens grupp för de yngsta flickorna. Gruppens namn var Solstrålarna och både namnet och programmet passade utmärkt för Sonja.

Sonja blev senare scout, fattade beslut att bli en personlig kristen, blev ungdomsmusikant och medlem av studiegruppen Kårkadetterna. Som tonåring invigdes hon till frälsningssoldat av kårledaren kapten Einar Sundén. De skulle med tiden komma att gifta sig med varandra. 18 år gammal fick Sonja arbete i Stockholm vid Telegrafverket. Under fritiden ägnade hon sig åt aktiviteterna vid Frälsningsarméns första kår, Templet. Där fanns det mycket som engagerade henne inom strängmusikkåren och i andra grupper. Hon insåg snart att försäljning av Stridsropet på gator och torg blev ett utomordentligt bra medel till kontakt med människor.

Tanken på att bli frälsningsofficer mognade inom henne och i september 1950 började hon officersutbildningen vid Krigsskolan. Efter skoltidens slut gjorde hon tjänst vid ett par kårer. I juni 1952 gifte hon sig med Einar Sundén som då var kårledare i Sala. Vid den tiden var det vanligt att gifta officerare delade ledarskapet för kårverksamheten. Makarna Sundén blev kända som synnerligen goda kårofficerare och med stor kunnighet ledde de kårerna i Visby, Luleå, Göteborg 5 och Skövde. År 1957 utsågs de till kårledare för Helsingfors första kår i Finland för en tvåårsperiod. Efter återkomsten till Sverige gjorde de ytterligare kårofficerstjänst i Malmö andra kår, Lidköping, Karlstad, Uppsala, Örebro första kår samt Templet i Stockholm. Så följde sju års tjänst vid Officersskolan. När maken 1978 utsågs till nationell musikchef blev Sonja sekreterare vid musikavdelningen. Detta betydde arbete med nyproduktion av musik och organiserande av kurser och seminarier.

Sonja Sundén var en kunnig administratör men hon kombinerade detta med ett personligt kontaktarbete med människor på gator och torg. Frälsningsarmén hör hemma på gator och torg och Sonja var under alla år en av de många som insåg värdet av den direkta personkontakten.

Genom sitt vänliga och soliga sinne blev hon en positiv del av den grå gatubilden. Hon inte bara sålde Stridsropet utan blev en personlig själasörjare för många stressade människor. Sedan maken pensionerats 1983 arbetade Sonja som sekreterare vid högkvarterets fältavdelning under tio år. Hon hade förmåga att kombinera ansvaret för familjen och arbetet med den enskilda människan.

I makarna Sundéns familj fanns fyra barn, Ingvar, Ulla, Gunilla och Ingrid och sorgen var stor när Ulla avled. Ingvar och Gunilla med sina familjer bor i Stockholm medan Ingrid med familj bor i Texas, USA där hon och maken Lars-Otto Ljungholm är kårledare. Sonja Sundén avled den 5 augusti och förblev en solstråle hela livet.

Begravningsgudstjänsten ägde rum i Templet som varit Sonjas andliga hem under många år. Lördagen den 5 september samlades en stor skara för att gemensamt ta farväl av en trofast salvationist. Kårens horn- och strängmusikkårer medverkade. Sonja hade under många år varit medlem av Templets strängmusikkår och det var naturligt att strängmusikanterna sjöng. Major Christel Lindgren var officiant och talade med utgångspunkt från 1 Korinthierbrevet.13, kärlekens lov. Barnbarnet Johanna Engholm sjöng "Hela vägen går han med mig" med gitarrackompanjemang av Ingvar Sundén. Vid minnesstunden, som leddes av major Leif Andersson, talade Sonjas dotter Gunilla Hellgren för familjen. Det var många som delade med sig av minnen och tankar.

Sven Nilsson